

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Jan Kastner

Práci předložila: Jiří Matějka

Název práce: Filmové adaptace literárních předloh. Vybrané filmové adaptace dramatu Williama Shakespeara Othello

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je dle vlastních autorových slov „porovnat vybrané filmové adaptace dramatu Williama Shakespeara Othello“. Přičemž „jádnem (jeho) zkoumání bude porovnání, jak se vybrané adaptace dramatu vyrovnaly s knižní předlohou“. A „u vybraných adaptací se pokusí(m) o detailní charakteristiku, o zasazení do dobového kontextu a o vzájemné porovnání.“ (To vše na straně 7.) Svým poněkud specifickým způsobem tohoto cíle v podstatě dosahuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autor si práci rozvrhl celkem logicky, nicméně zpočátku obsahově „velkoryse“, a tudíž ve svém výsledku značně disproporčně.

Pod úvodní kapitolou William Shakespeare (1) se na šesti stranách skrývá (bez číslování podkapitol) hned šest částí: Život, Alžbětinské divadlo, Odkaz Williama Shakespeara, Hypotézy a Dílo.

Celkově osm stran je věnováno v druhé kapitole Renesanční tragédii (2), obsahující ještě podkapitolu Anglická (alžbětinská) tragédie čerpala ze dvou pramenů.

V desetistránkové kapitole Othello-Literární dílo (3) se již dostáváme ke zkoumanému dílu, a to pomocí částí: Jméno Othello, vznik hry a zařazení v Shakespearovo(!) díle, Othello-Předloha, Charakteristika děje Othella a První pokusy o Othella v českých zemích. Právě zde je shromážděno více potřebných a rozebíraných informací, než v následujících dvou ústředních kapitolách.

Tou první „filmovou“ je šestistránková nazvaná Shakespeare ve filmu (4).

Tou druhou, která by vlastně měla být nejdůležitější z celé práce, je desetistránková Othello-filmová verze (5). Přičemž podkapitola Othello ve filmu by měla být umístěna spíše do přílohy. Z uvedených 18 adaptací si autor zvolil: Film O (Othello), Opera Othello, Film Othello a z neuvedených: Shakespeare-The Animated Tales-Epizoda 3-„Othello“ a Dokument Shakespeare v ghettu-Othello is Black. Kapitulu pak uzavírá část Nová zpracování Othella.

Svoji volbu blíže rozebíraných verzí autor zdůvodňuje následovně: „Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolil adaptace, které se nedrží originální předlohy. Chtěl bych na nich analyzovat, jakým způsobem se dá Shakespeare pojmut. Proto se třeba nedostalo na verzi z roku 1965, kde hraje Laurence Olivier či na verzi Orsona Wellese.“ (str.39) Práce by pak bezesporu vypadala jinak. Nicméně autor si trvá na svém i v závěru, když píše: „Snažil jsem si vybrat adaptace, které jsou jiné od klasického zpracování. Klasické autory nezavrhuji, naopak se mi líbí jejich zpracování. Ale člověk by měl hranice posouvat dále.“(str.48) Myslím, že i souladu s uvedeným je také jeho práce „jiná od klasického zpracování“.

Kvituji s povděkem, že se autor nesoustředil pouze na momentálně protěžované překlady a komentáře Martina Hilského, ale porovnával je zejména s těmi Jiřího Joska.

Samozřejmě, že řada pramenů je nerelevantních a mají vliv i na „široký“ autorův záběr (např. náboženské učení Cao Dei či pojmenování měsíců planety Uran – str.11), kde se ale snažil uplatnit informace získané studiem na naší fakultě. Za sympatické považuji, že autor v práci pracuje i s publikacemi členů katedry

(Martinou Kastnerovou, Stanislavem Starkem a Danielem Špeldou – uvádím bez akademických titulů). Potěšitelné je i využití objemného souhrnu Pavla Drábka České pokusy o Shakespeara. Naopak za trestuhodně nevyužitou považuji anglickou knihu Eddie Sammonse Shakespeare: A Hundred Years of Film.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je napsána popularizujícím jazykem, spíše esejistickým, než odborným.

Jazykový projev, až na nečetné výjimky, umožňuje odpovídající vnímání práce. Jen občas je možno narazit na i na pravopisné chyby.

Práce bohužel neobsahuje žádnou přílohu. Byť by se přinejmenším nabízela část Othello-filmová verze (5), Othello ve filmu (nečíslováno!) na str. 38-39. Dále by zde měly být zařazeny filmografické údaje k charakterizovaným adaptacím, včetně fotografických materiálů.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autor je bezesporu zaujat tématem své práce. Píše, protože chce, nikoliv proto, že musí. V rámci zvoleného tématu se ovšem k jádru vlastního tématu dostává přes velké množství informací, které se jaksi „cítí být povinen čtenáři sdělit“. Jeho přístup se dá doložit i na větě: „Ačkoliv se to netýká Othella, ale byla by škoda nezmínit,(!) jak jsou někteří umělci kreativní.“(str.47). Takových údajů, „které je škoda nezmínit“ je nakonec v celé práci tolik, že na vlastní téma zbude jen minimum prostoru.

O úmyslně zvolené formě práce svědčí už uvozující citát na straně 6 a „divadelně“ označený začátek vlastní práce, pojmenovaný jako „Prolog (úvod)“ na straně 7.

Přes celkové nezvládnutí jak tématu, tak žánru diplomové práce, je na ní vidět množství znalostí, orientace v tématu a v neposlední řadě i odvedené práce (a radosti z ní) a doporučoval bych v případě kvalitní ústní obhajoby práci dát šanci.

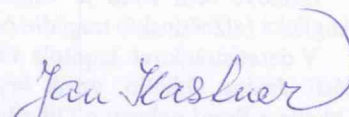
5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nemám.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově!):

Dobře (vzhledem ke všem pochybením).

Datum: 29.5.2015

Podpis: Mgr. Jan Kastner